

forskningsprojekt, der netop skal give et videnskabeligt svar angående metodernes resultater.

Før resultatet af en sådan undersøgelse foreligger, kan vi ikke være med til at tilbyde et så krævende og belastende træningsprogram, fordi effekten af det endnu ikke er videnskabeligt dokumenteret, og på den baggrund kan vi ikke støtte dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Som det er hr. Hans Andersen bekendt, har vi jo allerede haft forsøgsordningen i 3 år.

Synes hr. Hans Andersen, at det er en ønskværdig situation, at det afhænger af, hvor man bor i landet, om man har ret til og mulighed for at passe sit barn hjemme? Ordningen har nu kørt i 3 år, og regeringen har iværksat Marselisborgundersøgelsen for at samle op på, hvordan den har virket. Undersøgelsen gav ganske vist ikke videnskabelig evidens i den forstand, men den pegede dog klart på, at familierne har fået utrolig meget ud af ordningen.

Skal vi vente 3 år mere? Jeg finder ikke, det er nogen rimelig situation for de familier, der tilfældigvis bor i en kommune, som ikke vil være med, og hvis det virkelig var sådan, at man havde så store betænkeligheder ved nogle af metoderne, skulle man jo slet ikke lade forsøgsordningen indeholde dem.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg synes, det er afgørende, at vi nu får iværksat et forskningsprojekt, men for at kunne iværksætte et sådant, er det jo afgørende, at der er nogle familier, der træner efter disse metoder – Doman er en af dem – det synes jeg er vigtigt.

For lige at få historikken på plads er det jo ikke således, at regeringen før 2001 med Socialdemokraterne og De Radikale i spidsen var meget positive. Det er jo den nuværende regering, der har sat projekterne i søen, og det er også den nuværende regering, der nu speeder op og siger, at nu skal vi altså have evidens for det, vi gør. Det går vi ind for, og det er også derfor, vi har anbefalet denne forsøgsordning, så kommunerne kan beslutte, at det skal være muligt at træne efter hjemmetræningsmetoder.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er jo bare en lidt uholdbar situation, for 2 år er jo lang tid i et barns liv, og det er også meget

lang tid for familierne at vente. Det vil tvinge de familier, der i forvejen har nok at se til, til at flytte til en bestemt kommune for at kunne få tilbuddet, ud over at det risikerer at medføre, at nogle bestemte kommuner bliver tvunget til at tage de økonomiske omkostninger, og det er jo heller ikke rimeligt at udsætte familierne for det.

Hvis man er indstillet på at fortsætte forsøgsordningen i mellemtiden, kunne alle kommuner principielt indføre den, og hvorfor så ikke tage konsekvensen og sige: Vi har ikke nogen fuldstændig evidens, men vi er i en situation, hvor vi vil overlade til den enkelte familie, om den i sin konkrete situation vil give en delvis hjemmetræning? Hvorfor skal det kun kunne lade sig gøre i nogle få af landets kommuner?

Kl. 13.05

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Nu er det jo ikke således, at det kun er i få af landets kommuner. Efter hvad jeg har fået oplyst, er der i øjeblikket 33 familier, der er i gang med at hjemmetræne efter de forskellige metoder under denne forsøgsordning. Det synes jeg er positivt, og det er også det, der giver os grundlag for at gennemføre et forskningsprojekt.

Så synes jeg også, at vi som folketingsmedlemmer en gang imellem bliver nødt til at forholde os til, at der faktisk er en række kritikere, der siger, at det ikke er evidens for det her. Der er faktisk mennesker, der har den opfattelse, at det ikke er gavnligt for børnene, og indtil det modsatte er bevist, vil jeg ikke pålægge kommunerne, at de skal give denne mulighed for hjemmetræning.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Der er ikke nogen, der skal pålægges noget. Det handler om, at forældrene skal have mulighed for at sige: Jamen Marselisborgrapporten siger, at her får vi med al sandsynlighed en mulighed for at give vores barn noget træning, som kan give det et bedre liv. Hvilke forældre ville ikke gerne gøre det?

Men de forældre bor tilfældigvis i en kommune, som siger: Vi har andre ting at bruge vores penge til, så det vil vi ikke. Kan hr. Hans Andersen ikke forstå, at det må give nogle voldsomme frustrationer, specielt fordi beslutningen i kommunen først træffes efter nogle lange sagsforløb, hvor forældrene vil gøre alt, hvad der står i deres magt, for at give deres barn så gode mulighe-